
460 en nog wat uren

Interview(tje) met *Wim Braakman*

In maart 2007 kwamen Judith Vega, redactievoorzitter van het *Tijdschrift voor Genderstudies*, Henk Ellerman, destijds hoofd van de afdeling Elektronische Dienstverlening van de Universiteitsbibliotheek Groningen en Wim Braakman bij elkaar. De UB bood aan het *Tijdschrift* te digitaliseren, voorlopig naast de papieren versie.

De Groningse UB had destijds het Online Journal System (OJS een internationaal gebruikelijk systeem) in gebruik genomen in het kader van een *Public Knowledge Project* (<http://pkp.sfu.ca/about>). Dat systeem was er dan wel, maar de UB moest nog leren er mee te werken. Kennis en ervaring, inzicht in

de werking van het systeem moesten van de grond af worden opgebouwd. Het *Tijdschrift voor Genderstudies* bleek daarvoor een goede *pilot* te zijn. Na de eerste stappen kwam er aandacht voor *Open Access*, vindbaarheid in zoeksystemen en marketing. De redactie zag weliswaar grote voordelen in Open Access, maar besloot niet te hard van stapel te lopen en de tijdschriften pas twee jaar na de datum van verschijning *worldwide* toegankelijk te maken. Zo hebben abonnees toch een voorsprong.

Wim Braakman: 'Al snel bleek dat er veel meer mogelijk is met het systeem dan waar behoefte aan was. Zo kan het gehele proces

Het *Tijdschrift voor Vrouwenstudies* bestaat 10 jaar. Joke J. Hermesen, Rosi Braidotti en Alkeline van Lenning

– vanaf artikel aangeleverd door de auteur via peer review, editor, lay-out, publicatie tot en met abonnementenregistratie als automatische mail – binnen het systeem worden geregeld. Voor andere tijdschriften proberen we daar meer gebruik van te maken.’

Het online zetten kostte veel tijd: in het begin een werkdag per nummer. Wim: ‘Een snelle rekensom leert me dat ik er 460 uren in heb gestoken om het Tijdschrift voor Genderstudies op artikelniveau online te zetten. Elk artikel is afzonderlijk geplaatst en te vinden op titel en auteur. Toen ik, terug in de tijd, bij het *Tijdschrift voor Vrouwenstudies* terecht kwam, waarvan het laatste nummer in 1998 verscheen, hebben we de werkdruk even geëvalueerd en geconcludeerd dat ik, als ik volgens dezelfde procedure door zou gaan, nog eens zo’n 580 uren kwijt zou zijn. Gezien de tijd die ik er voor had, zou het nog vele jaren duren voor alles online zou staan.’ Besloten

werd om de voorloper van het Tijdschrift voor Genderstudies, het *Tijdschrift voor Vrouwenstudies* per nummer in zijn geheel online te zetten. ‘Dat scheelde aanmerkelijk in het werk, omdat ik de nummers dan niet meer digitaal hoef op te knippen en apart in te voeren, zodat ik in september 2012 het project afgerond kon verklaren.’ De artikelen staan allemaal in Picarta ontsloten en kunnen zodoende gemakkelijk online gevonden worden.

En wat heeft deze pilot nu opgeleverd voor de UB Groningen? Wim Braakman zegt: ‘Concluderend kan ik vaststellen dat ik er inderdaad de nodige kennis van heb opgedaan. Het werk zelf is natuurlijk niet meteen inspirerend, al levert het wel voldoening op – iedereen die wel eens iets openbaar maakt, zal het herkennen – de voldoening om iets online te zetten, zodat van de een op de andere dag de hele wereld het kan lezen.’

Het Tijdschrift voor
Vrouwenstudies
bestaat 10 jaar.
Ulla Jansz,
Irene Costera Meijer
en Helene Vossen

Foto's van 20 september 1991, het Tijdschrift voor Vrouwenstudies bestaat 10 jaar: Aletta, archief Tijdschrift voor Genderstudies inv.nr 29, fotograaf onbekend. Met dank aan Anette Mevis